

ТРОИКА

F A C U L T E I T S B L A D

LETTEREN & WIJSBEGEERTE

ТРОИКА

Maart 2009

Universiteit
Antwerpen

Colofon & Inhoud

www.groenenborgercopy.be

Tel.: 03/825 55 67

Fax.: 03/825 55 75

E-mail: mail@groenenborgercopy.be

Sneeuwbeslaan 35
2610 Wilrijk

Voorwoord.....	2
Centrum Mexicaanse Studieën	3
Archiefsprokkels	6
Tijd voor Wijsheid	7
The Moving Picture Show	9
oost congo	10
Klio ging naar Boedapest!.....	11
Into the Neon Lights	13
Klio	15
Lingua	16
Recensie: Yasmine houdt woord	19
Cultuur	20
I don't get it (still don't get it)	21
Eva De Roovere.....	22
Grote voeten	23
Column: Kritiek op melk	25
Kalender.....	26

Eindredactie

Michael Domen

Hoofdredactie

Evelien Geerts

Redactie

Edith Cassiers, Evelien Geerts, Michiel Horsten, Hadewijch Masure, Lynn Rongé, Diederik Smit, Ewald Van Looveren

Lay-out

Michael Domen, Willem-Jan Wellens,
Mattias De Smet

Cover

Diederik Smit

Voorwoord

Inderdaad, *Troika*-lieverds,

We zijn weer halfweg het jaar en dat betekent dat onze redactie ook al uit de startblokken is geschoten. Verwacht deze keer te worden gebombardeerd met magnifiek leesvoer over cultuur, onze eigenste universiteit, filosofie en geschiedenis. We loodsen jullie langs artikels over het Centrum voor Mexicaanse Studieën en presenteren jullie een interview met Vito Adriaensens.

Ook de filosofen-in-wording kunnen hun hartje ophalen bij de rubriek Tijd Voor Wijsheid, die dit semester zal gaan rond het thema 'Filosofie en Waanzin'. Om de historici te plezieren hebben we vanaf nu ook een geschiedkundige rubriek: Archiefsprokkels.

Uiteraard kunnen jullie voor een gezonde portie cultuur als vanouds weer terecht bij onze cultuurrubriek en bij onze cultuurkalender. Deze laatste zal trouwens vanaf nu ook meer uitgebreid te bewonderen vallen op onze *Troika*-site. Allen daarheen dus!

Vanaf deze maand gaan we op literatuurvlak trouwens met iets speciaals van start: wie bol staat van literair talent heeft vanaf nu de kans om een mooie boekenbon van De Groene Waterman te winnen door zijn kunstzinnigheden door te mailen naar ons welgekende mailadres, troika@ua.ac.be. Heb je een literair essay, een intellectuele haiku of filosofische column in de aanbieding, aarzel dan niet. En zelfs als je niet wint, word je nog altijd beloond met de immer zalige *Troika*-roem! Voor de winnaar van deze maand, Werther Charles, blader door naar pagina 23.

Als je graag een keertje het reglement er op naleest, surf dan naar www.ua.ac.be/troika en klik door naar 'Reglement Inzendingen'.

De *Troika*-redactie

Centrum voor Mexicaanse Studiën

De UA-studenten Spaans zullen het Centrum voor Mexicaanse Studiën (CMS) hoogstwaarschijnlijk kennen van de lezingen die zij organiseren, maar wat gebeurt er hier nog meer? Barbara Ortiz, alumna van de faculteit Geschiedenis, wetenschappelijk medewerkster aan het CMS en zelf van Mexicaanse origine, vertelde het ons.

Kan u kort uitleggen wat het centrum juist inhoudt?

Het centrum heeft twee onderdelen. Enerzijds hebben we de Leerstoel Mexicaanse Studiën die activiteiten organiseert. Dat zijn meestal lezingen in het Spaans: elk semester een vier-, vijftal voordrachten met meestal Mexicaanse sprekers, maar ook specialisten uit Europa of de VS die rond Mexico werken. De inhoud van die voordrachten is heel verschillend en elk semester anders: er is geen centraal thema. Voor de lezingen is ook geen voorkennis vereist; iedereen die Spaans kent, kan ze volgen. Soms organiseren we ook tentoonstellingen of andere activiteiten. Zo volgt er later dit semester nog een lezing in

samenwerking met het MuHKA en een concert. Anderzijds hebben wij ook een grote boekencollectie, die mee in de catalogus van de UA-bibliotheek staat. We verzamelen boeken –deels door giften, deels door aankopen– die allemaal een aspect van Mexico belichten: economie, literatuur, poëzie, kunst,... Zolang het maar met Mexico te maken heeft, en dus relevant kan zijn voor onze studenten of voor eventuele onderzoekers.

Waarom net Mexico?

Dat is vrij toevallig gekomen. In 1990 sloot hier in Antwerpen het Mexicaans consulaat, dat ook een collectie van een duizendtal boeken bezat. Men heeft toen voorgesteld om die collectie te schenken aan de universiteit. Die heeft dat uiteraard aanvaard en voorgesteld om in ruil daarvoor een leerstoel op te richten, om zo met die collectie te werken en ze open te stellen voor onderzoekers, omdat er dan ook voordrachten gegeven zouden worden. Ondertussen is onze collectie gegroeid tot zo'n 15 000 volumes, allemaal rond Mexico, en ze blijft groeien. Omdat we ons op Mexico focussen, kunnen we ook heel gericht werken.

Willen we een kwalitatief sterk aanhouden, dan is een uitbreiding naar heel Latijns-Amerika niet haalbaar. Aan de andere kant krijgen we ook veel steun van de Mexicaanse ambassade.

De boekencollectie wordt mee uitgebreid met giften, zei u. Waar komen die giften dan vandaan?

Wij schrijven vooral bekende universiteiten, onderzoekscentra en gespecialiseerde uitgeverijen in Mexico aan en zij sturen ons bijvoorbeeld de dubbels op van recente publicaties. Anderzijds proberen wij om binnen Europa, met andere bibliotheken die rond Latijns-Amerika werken, boeken uit te wisselen.

De activiteiten dan: zijn deze enkel op een Spaanstalig publiek gericht?

Soms hebben wij ook andere activiteiten, zoals een concertje bijvoorbeeld. Je hoeft geen Spaans te kennen om daarvan te genieten. Maar ons eerste doel is inderdaad voordrachten in het Spaans te brengen. We nodigen Mexicaanse experts uit en kunnen dus niet van hen verwachten dat ze in een het Engels, laat staan in het Nederlands, een voordracht kunnen geven. Voor de

studenten Spaans is dit ook een unieke kans om 'native speakers' te horen. De professoren, hoe goed ze ook mogen zijn, zijn dat namelijk bijna nooit. Ook de mensen die avondschool Spaans volgen, komen naar onze lezingen, wat het onderwerp ook is, gewoon om hun Spaans te oefenen.

“We brengen niet enkel Mexico naar België, maar ook omgekeerd”

Hoe komen jullie dan in contact met dergelijke sprekers, groepen etc.?

Daarmee krijgen we heel veel hulp van de Mexicaanse ambassade. Zij weten vaak welke Mexicaanse groepen er in Europa aan het toeren zijn of welke sprekers naar Europa komen, en stellen ze dan aan ons voor. Als het past binnen ons programma en die datum nog vrij is op de UA-kalender, dan organiseren wij bijvoorbeeld zo'n concert. Dat kan van alles zijn, Mexicaanse traditionele muziek, mariachi's of salsa: succes gegarandeerd. Dat verloopt meestal heel vlot, en het is ook heel leuk omdat mensen die geen of nog maar weinig Spaans kennen, ook kunnen deelnemen. Ook organiseren we

(beperkte) tentoonstellingen; dan legt de ambassade contacten met kunstenaars. Zij helpen ons met het vervoer van de boeken, het organiseren van de activiteiten,... Zij steunen ons eigenlijk heel sterk in alles wat wij doen.

Is er ook sprake van een wisselwerking tussen het centrum en andere instellingen?

Zeer zeker. Wij werken hier om Mexico bekend te maken bij het Belgische publiek, maar organiseren ook telkens een paar activiteiten in Mexico. Zo zijn er onze professoren die vanuit Antwerpen naar Mexico gaan om de mogelijkheden voor uitwisseling te onderzoeken. Meestal geven zij daar ook nog een lezing aan de universiteit waar ze uitgenodigd worden. In 2007 was er in Mexico ook het Forum der Culturen : een groot internationaal evenement, waarbij we ook enkele Vlaamse dichters en schrijvers konden sturen. Zo proberen wij ook een beetje Vlaanderen naar Mexico te brengen.

En is daar in Mexico ook interesse voor?

Meer info: www.ua.ac.be/cms

Ik denk het wel. Ons land is voor hen ook vrij onbekend, gezien onze omvang (*lucht*), maar onze professoren worden daar altijd hartelijk ontvangen en men is er ook altijd heel enthousiast om samen te werken. Zo heeft de UA ondertussen een akkoord met drie universiteiten uit Monterrey in het noorden voor uitwisseling van studenten, professoren en onderzoekers. Zowel dit als vorig jaar zijn er enkele Antwerpse studenten in het kader van de Erasmusuitwisseling naar daar gegaan.

Wat kunnen we binnenkort nog verwachten?

Volgend jaar viert Mexico zowel de 200e verjaardag van hun onafhankelijkheid als de 100e verjaardag van de Mexicaanse Revolutie. Het centrum zal dan tegelijk 20 jaar oud zijn. Des te meer redenen om een groot feest te organiseren, misschien wel een colloquium. We dromen ook van een uitwisseling van professoren, zodat er gastdocenten kunnen komen. Voorlopig zijn het vooral lezingen, maar als het van ons afhangt, is dat slechts een begin.

Edith Cassiers, Ewald Van Looveren

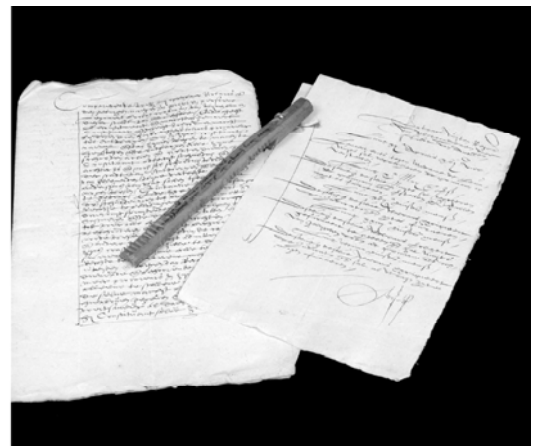
Archiefsprokkels: de kerfstok

Zoals jullie allemaal weten, is geschiedenis veel meer dan een opleiding alleen. Het is een manier van leven, een overtuiging, een rode draad, een liefde waarmee je naar bed gaat en weer mee opstaat. Om de hiermee gepaard gaande dagelijkse, anderen tot wanhoop drijvende honger naar bronmateriaal een beetje te stillen – veel verder dan de bronnen die worden aangereikt tijdens oefeningen komen we vaak niet - leek het mij noodzakelijk om de gefrustreerde geschiedenisstudent de hand te reiken door in samenwerking met het stadsarchief een paar unieke bronnen in de verf te zetten. Elke maand eentje, om het een beetje spannend te houden. Voor diegenen die er echt geen genoeg van kunnen krijgen: alle bronnen zijn in 'levenden' lijve te bezoeken in het stadsarchief!

Heeft u veel op uw kerfstok?

Een kerfstok deed in het verleden dienst als rekenmiddel en schuldbewijs. Het is een stokje dat in twee delen werd gespleten en waarvan schuldeiser en schuldenaar elk de helft kregen. Bij elke lening werd een kerfje of insnijding gemaakt in beide helften van de kerfstok. De twee delen van de stok werden daarbij nauwkeurig in elkaar gepast, want de inkepingen moesten precies overeenkomen om als bewijsmateriaal te dienen.

Het stadsarchief bewaart er enkele, waaronder deze kerfstok uit 1608. Het stokje is een bewijsstuk bij het proces van een wijnkoopman die 60 gulden en 50 stuivers achterstallige betaling eiste voor het leveren van 135 potten Franse wijn. Kerfstokken geraakten in onbruik vanaf de achttiende eeuw, maar het gebruik leeft nog altijd verder in de uitdrukking 'veel op je kerfstok hebben', wat wil zeggen: "veel mispeuterd hebben".

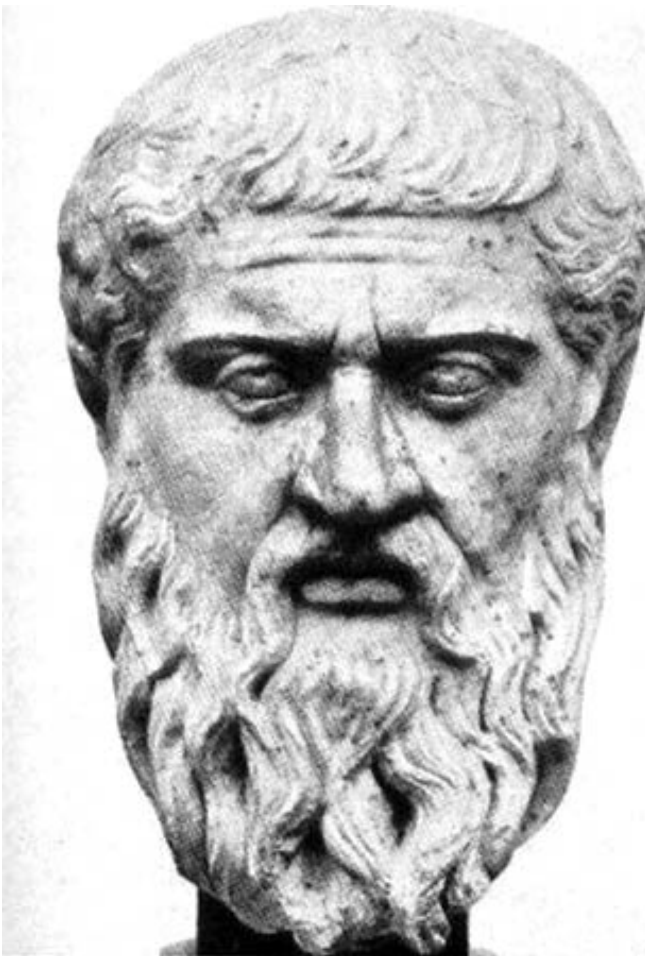
De kerfstok werd vroeger veel gebruikt in herbergen zodat men op de pof kon drinken. Tegenwoordig is de kerfstok niet meer in gebruik, het laatste verschijnsel doet zich echter nog meer dan dagelijks voor. Zonder eigen kerfstok is dat wel oppassen geblazen, zeker als het moment van uitbetalen ergens in de vroege uurtjes valt... Meer speelruimte voor de gewiekste cafébaas, maar gelukkig ook voor de gewillige kroeghouder die zijn stamgasten graag ziet!

Archiefnummer: proces met kerfstok: B # 2442

Meike Welkenhuizen

Tijd voor wijsheid

Dit jaar gaat Troika van start met een maandelijkse filosofiebijdrage, daar het altijd nuttig is bij te leren over de wondere wereld van de wijsbegeerte en de toch soms eigenaardige wezens die deze wereld bewoond hebben. Na ons kort bezoekje aan het land der feministes belichten we dit semester het thema Waanzin en filosofie!

Uiteraard, beste lezer, beseft u meteen dat dit thema nog niet eens zo ver gezocht is, daar de grens tussen de kunst der kunsten, namelijk het begeren van wijsheid, en de waanzin soms wel erg vaag lijkt... Deze beide activiteiten kunnen soms namelijk aangedreven worden door één en dezelfde motor, namelijk de eros! Dit gezegd zijnde, treden we ditmaal, u raadde het al, het universum van Plato binnen, waar de term filosofie zelfs als een 'mania' gedefinieerd wordt! Waarmee deze ondergetekende helemaal niet wil alluderen op het feit dat Plato's filosofie waanzin of idioterie zou zijn, integendeel! Waar ik wel de aandacht op zou willen vestigen, is dat het onderwerp van de waanzin, hoe futiel het ook moge lijken, een reeks van vele filosofen geïnspireerd heeft, zo ook dé denker der filosofen: Plato.

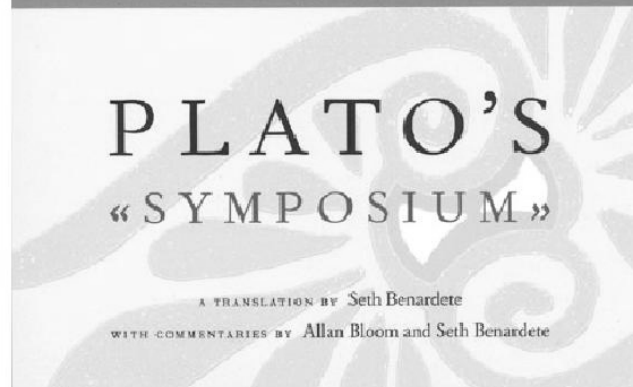
Bij Plato komt de waanzin in verschillende werken ter sprake, maar nergens wordt het zo uitgebreid weergegeven als in de dialoog *Phaedrus*. Ook ditmaal verheft Plato Socrates tot de dialogerende kwelduivel en laat hem discussiëren met, inderdaad, een zekere Phaedrus! Geheel en al bezeten door de maieutiek, vraagt Socrates aan Phaedrus om de redevoering van Lysias over de liefde te herhalen.

Vanuit deze belangstelling voor eros zouden we trouwens een verband kunnen zien met die andere waarlijk begeesterende dialoog van Plato, het *Symposium*.

Daarin wordt namelijk een dubbele identificatie doorgevoerd van de filosofie en de eros, waardoor deze nagenoeg samenvallen en versmelten. Waar in het *Symposium* de filosofie zich dus vermengt met het irrationele, emotionele liefdesverlangen zal de filosofie in de *Phaedrus* zich helemaal omgetoverd weten tot het irrationele, de mania.

Het debat draait ook hier rond de eros: Phaedrus zal Lysias' opvatting over de liefde beamen: het is beter om je te geven aan iemand die niet op je verliefd is dan aan iemand die wel op je verliefd is. Uiteraard speelt de vluchtigheid en het irrationele karakter van de verliefdheid hier een rol: deze vorm van eros is te vluchtig om een stabiele relatie uit te bouwen. Uiteraard zal de ironiserende Socrates (die van zichzelf beweert dat hij enkel en alleen iets van de liefde afweet) het niet kunnen laten de waarheid te doen baren bij Phaedrus: het probleem met de verliefde persoon is dat hij jaloezie ervaart en zijn object van eros zal pogen weg te houden van de filosofie. Want het is de wijsbegeerte die kan aantonen dat de verliefdheid futiel en vluchtig is. In zijn tweede betoog haalt Socrates het thema van de waanzin aan. Volgens hem zijn er vier soorten van goddelijke mania: de waarzeggerskunst, rites, de poëzie en de liefde. In een onderzoek naar de onsterfelijkheid van

de ziel probeert hij deze laatste vorm van waanzin te duiden. Uiteindelijk zullen het de filosofen zijn die het meest in contact staan met het goddelijke en hun ziel zal zich daarom, na drie incarnaties, naar de hemel transcenderen. De kern van Socrates' betoog komt er op neer dat de vriendschap van een geliefde beter is dan die van een niet-verliefde. Het is de waanzin van de eros, die, begeleid door filosofische discussies ons tot het goddelijke zal brengen. U ziet het, het is het begeren naar wijsheid dat ons dichtert bij het goddelijke brengt! (Of wat had u gedacht?).

Evelien Geerts

The Moving Picture Show

Sinds dinsdag 10 februari loopt op de UA The Moving Picture Show. Elke week kan men er terecht voor 3 uur gratis filmklassiekers. Bevallige deernes die krijsend neerzigen en de vampier der vampiers die gebocheld zijn tanden in een stukje nek plaatst: van stille western begin 20e eeuw tot hedendaagse Japanse Anime; alles komt aan bod. Dit filmproject ontstond onder leiding van mandaatassistent Filmwetenschap Vito Adriaensens. Troika vroeg hem een woordje uitleg.

“In eerste instantie werd *The Moving Picture Show* opgericht als persoonlijk project –met de ietwat te familiäre werktitel ‘Vito Vertoont’– om de filmcultuur op de UA wat op te krikken, of beter: op te starten. Ondanks de bachelor TFL en de master Film- en

Theaterwetenschap moest Tom (Paulus, n.v.d.r.) – en ik met hem – namelijk tot de vaststelling komen dat er, in plaats van een stevige basiskennis van filmklassiekers, eerder een filmische lacune bestond bij de meeste studenten, zelfs na vier jaar studie. We hebben met het Filmmuseum in Antwerpen (www.muha.be) een uitgelezen plaats om die basis te vormen, maar blijkbaar is het Zuid voor velen toch jammerlijk genoeg *a bridge too far*; vandaar ook dit initiatief. Ik doel namelijk op alle studenten, alsook personeel, die een initiatie zoeken tot de erg rijke filmgeschiedenis, in de hoop dat zij op hun beurt het filmvirus te pakken krijgen en hun weg vinden naar het Filmmuseum i.p.v. de UGC. Dit verklaart meteen waarom de eerste screening oorspronkelijk is ontstaan op basis van een slechte

–alsook heerlijke– woordspeling, een ‘double Bill’ (Bill Hart en Bill Murray): het initiatief is bedoeld plezierig te zijn.

De beslissing om in de jaren '10 te beginnen was een bewuste keuze: niet alleen wil ik mijn liefde voor stille film propageren, ik wil iedereen ook de kans geven kennis te maken met de vele meesterwerken uit de stille periode (dit is om redenen van beschikbaarheid niet altijd even vanzelfsprekend). De timing van het project was daarbij dan ook zo dat het samenviel met de eerste kennismaking van de filmgeschiedenis van de bachelorstudenten TFL, en omdat het vak Filmgeschiedenis 1 eigenlijk niet op drie uur tijd gegeven kan worden als er nog eens een film bijkomt, hebben Tom en ik besloten dat minstens één van de getoonde films op dinsdagavond functioneert als preview voor de les op woensdag én als basiskennis voor de bachelorstudenten (die wordt getoetst op het examen en/of via papers). Dit betekent dus dat er een zekere chronologie zal worden gehanteerd (bij minstens één van de films), maar verder blijft het persoonlijk en worden combinaties gemaakt op basis van thematische, stilistische, of persoonlijke redenen.

Mijn streefdoel voor het hele project is dus een filmisch enthousiasme te genereren bij de studenten zonder dat er enige echte verplichtingen aan zijn verbonden, en om daarbij zoveel mogelijk ook het plezier erin te houden voor mezelf. Het klinkt allemaal clichématig, maar het is zeker geen evidentie. Dit gezegd zijnde denk ik wel te kunnen bevestigen dat de eerste screening een succes was, zowel qua opkomst als qua enthousiasme – applaus na films wordt immers altijd geapprecieerd, en zelfs een 'awoert' mag ook een keer.”

Iedere dinsdag gratis filmvertoning: 18u00-21u00, R-014. Meer info en programma: www.ua.ac.be/mps

Edith Cassiers, Lynn Rongé

OOST CONGO

er heerst gelaarsde willekeur
 de wet heeft er dezelfde kleur
 als de vuile kaki uniform
 bespat met hasj en spermavlekken
 waar d'arrogantie zat afdruipt
 legerbendes zonder norm
 moordend machtsgeil touwtje trekken
 waar 't volk
 verkracht
 ontmenst
 voor vlucht en kruipt.

europa kijkt
 weg
 europa zwijgt
 stort zich in de koopjes
 solidariteit
 verantwoordelijkheid
 moed
 min vijftig min zestig,
 min tachtig percent
 alles went.

Ludo

Klio ging naar Boedapest!

Na een uitputtende examenperiode genoten wij, historici-in-spe, van een welverdiende vakantie in Boedapest. Dankzij de deskundige Klio-reisleiding van Bart, Matthias en Pieterke ontdekten we het 'Parijs aan de Donau'.

We vertrokken vanuit het sneeuwige België met een roze vliegtuig van Whizzair naar de Hongaarse hoofdstad waar we in een proper, ruim hostel logeerden. Het ontbijt werd met de dag beter (dankzij de expertise van de reisleiders) en het fruitsap kreeg meer en meer smaak.

Een Klio-reis kan natuurlijk onmogelijk zonder een fikse dosis geschiedenis. Een van de hoogtepunten was ons bezoek aan het neogotische parlement waar de gids ons rondleidde in een schattig (maar niet voor iedereen even verstaanbaar) Engels-met-Hongaars-accent. In het communistische beeldenpark had het communisme enkele medereizigers in de greep; een Trabant weigerde hen los te laten. Gelukkig bevrijdden enkele Japanners—uiteraard mét fotocamera's—deze onfortuinlijken.

Boedapest bestaat uit twee delen: Boeda, aan de rechterzijde van de Donau en Pest, aan de linkerzijde van de Donau. De Kettingbrug is de oudste—en ook de mooiste—brug tussen de twee stadsdelen. Dinsdag werd Pest door de Antwerpse historici onveilig gemaakt. We bezochten onder andere de Grote Synagoge, met 3000 plaatsen de grootste gebruikte synagoge in Europa. Bijzonder mooi was de 'Levensboom', een herdenkingsmonument voor de judeocide met op de bladeren van de boom namen van de slachtoffers.

Woensdagnamiddag stonden voor de geïnteresseerden de thermen op het programma. Ideaal om tijdens druilerig weer te genieten van een natuurlijk verwarmd openluchtwembad van

veertig graden in een neobarokke setting. Zalig om de batterijen op te laden! 's Avond stond cultuur met grote 'c' geprogrammeerd. Voor een luttele drie euro (!) zagen we vanuit de nok van de prachtige Staatsopera *Yevgeni Onegin* van Tsjajkovski. Prachtig! Al begrepen we er geen moer van (het stuk werd in het Russisch gespeeld en 'boventitelt' in het Tsjechisch en dat is absoluut onbegrijpelijk). Enkele aanwezige collega-studenten geschiedenis van het 'concurrerende' Leuven konden ons gelukkig het kernthema van het stuk meegeven: de spanning tussen vriendschap en liefde. Diegenen die de opera hadden gemist, kregen de volgende dag een herkansing met *Anna Karenina*. Het verhaal van Tolstoj werd in een balletvoorstelling gebracht op muziek van Tsjajkovski.

Donderdag was Boeda aan de beurt. We beklommen de citadel, bezochten de burcht en poseerden bij het nationale archief van Hongarije. 's Middags gingen we op de koffie bij de Belgische ambassadeur. Hij gaf ons een interessante uiteenzetting over de inhoud van zijn werk en de Hongaarse situatie. Als afloop werden we op—natuurlijk Belgisch—bier en hartig gebak getrakteerd.

De laatste avond was een avond met veel lekker eten en—voor sommigen iets te veel – drank. De obers van een plaatselijk restaurant werden tureluurs van ons reisgezelschap, de Pálinka vloeyde rijkelijk.

Groot was onze verbazing toen de metro richting centrum om half twaalf gesloten was. We namen dan maar de metro naar de buitenwijken. Daar bleek dat er geen metro's meer reden op dat uur. Enkele behulpzame Hongaren—de mensen zijn er heus niet zo onvriendelijk als vaak wordt beweerd—verwezen ons naar de bus richting centrum. Toen we daar wachtten, stroomde er een groep van zo'n vijftig mannen en vrouwen toe, allen gelijkaardig gekleed. Een lichte paniek overviel ons; misschien zijn toch niet alle Hongaren zo vriendelijk? Gelukkig was de troep niet een of andere hooliganbende, maar wel de bus- en trambestuurders die na hun shift naar huis terugkeerden. Deze vriendelijke dames en heren verkochten ons alvast een ticketje, handig!

Voor de echte diehards stond op de laatste dag nog het Nationaal Hongaars Museum op het programma, door sommigen omgedoopt tot het 'Museum van de Taart'. Na deze laatste Hongaarse exploten wachtte het vliegtuig om ons terug te voeren naar huis en stond het tweede semester weer voor de deur.

Michiel Horsten

INTO THE NEON LIGHTS

Mary,

I looked into the neon lights

Where they shine too bright

Vegas visions came flashing

The Nevada dustland stands in flames

In the American rainbow night

Antwerp neon stands nowhere

But in the faded corner of my eye

Mary,

The sidewalks are crowded

With broken hearts and cruel souls

Mary, my blood always ran wrong

And my heart beats too loud

So I looked into the neon lights

Where they shine too bright

Mary leaned towards me in soft shame

And looked to me for an answer

But she forget that this was Antwerp

Where no lost soul is ever found

But left to roam between broken stones

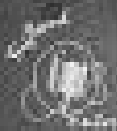
In the haze of a drunken night

Jack Manrow

KLIO & LINGUA
6 MAART @ NOORDER TERRAS

Galanight

DRESSCODE: BLACK TIE

5/10 EURO VVK
10/12 EURO AFKO

DJ WICKED

BIG BAND ENTER DJ MICHEL

DOORS: 21U30 DIRTY SOUND OFFICE

Praeses Dixit

Beste *Troika*-lezer,

De laatste maand van het huidige praesidium begint stilaan vorm te krijgen, maar niet getreurd, het wordt een einde om nooit meer te vergeten!

Op 6 maart zal het Klio-Lingua bal plaats vinden. Denk je 'pff, zo een bal is niets anders dan een td in wat klassieke kleren...', wel dan heb je het deze maal volledig mis. We houden het dit jaar echt old-school met een heuse big band die komt optreden! En wanneer de sfeer er dan helemaal inzit nemen de dj's het over en brengen ze jullie met hun beats en looks tot het hoogtepunt van de avond.

Ook komt de **ontgroening** er aan op **tien maart**. Dus schachtjes en porren, maak jullie borst maar nat! Dit is jullie ultieme kans om volledig tot het heilig rijk der Klioten toe te treden en het kost jullie niks, noppes, nada! De ontgroeningscantus is namelijk volledig gratis voor de gedoopte eerstejaars. Maar dat is nog niet alles. Als laatste wapenfeit organiseren we ook nog een **soiree animal** op **24 maart**. Laat jullie dierlijke instincten dan maar volledig de vrije loop gaan en knal dan een laatste maal met je trouwe praesidium.

Voor verdere informatie over onze activiteiten, en de volledige kalender, kijk op www.klio.be.

Tot snel!

Mathias Rysman

Praeses Klio 2008-2009

Praeses Dixit

Liefste Taal – en Letterkundigen,

Hopelijk hebben jullie het nieuwe semester goed ingezet. De examens lijken weer een ver verleden en Lingua is er om deze sombere tijden zo snel mogelijk te helpen vergeten. Ja, wij bij Lingua voelen het kriebelen. Dit heeft niets te maken met persoonlijke hygiëne, luizenplagen of allergiën voor tapas, maar met de lente. We zijn er vroeg bij, maar het is altijd lente in de ogen van de taalassistenten zoals ze zeggen en Lingua is het hier mee eens. Tijd dus om ons vrolijk te voelen en jurkjes aan te trekken! Toevallig voorziet Lingua op vrijdag 6 maart in de ideale activiteit om feestelijk uit de boekenkast te komen: Het Galabal. Omdat we er dit jaar iets speciaals van wilden maken hebben we een bigband uitgenodigd die zeker en vast voor heel wat sfeer zal zorgen. Ik ben er van overtuigd dat dit een van de leukste feestjes van het jaar zal worden, maar niet zonder jou natuurlijk! Maar hier houdt het natuurlijk niet bij op. Mijn persoonlijk favoriete avond van het jaar staat voor de kotdeur: Haute Koture. Nee, het heeft niets te maken met het Groot Dictee, noch met een verkiezing van de mooiste galajurk, maar met schrijvers. Heel veel schrijvers. Waar? Bij jou op kot. (of bij je vrienden op kot) Hiermee is het beste nog niet eens gezegd: het is helemaal gratis. Iedereen is welkom om een hele avond lang van kot naar kot te flaneren om daar je favoriete schrijvers en dichters van heel dicht bij te kunnen horen, zien, ruiken, voelen, beleven, aanspreken,... Lingua heeft trouwens haar culturele droom kunnen influisteren in de oren van nog vele anderen. Daarom wordt er dit jaar voor het eerst een 'week van de cultuur' georganiseerd op de universiteit. Van 9 tot 13 maart zal Calamartez plaatsvinden, een cultureel evenement voor en door studenten. Je zal er niet naast kunnen kijken, dat is beloofd!

Dat Brecht een pientere kerel was dat weten jullie vast al allemaal sinds het vak Literaire Genres. Maar wat vaak vergeten wordt in het licht van het vervreemdingseffect is zijn briljante uitspraak: "Erst das fressen, dann die Moral". Lingua kan niet anders dan dit theatergenie huldigen, dat doen we dan ook gepast, met een spaghettiavond. De moraal volgt een week later, op donderdag 26 maart, de ochtend na onze ontgroeningscantus. De cantus waarop natuurlijk al onze liefste schachtjes aanwezig zullen zijn.

Ik hoop jullie massaal te mogen zien op onze activiteiten!

Uw Praeses,

Ingrid Vranken

Vivat, Crescat, Floreatque Lingua!

Activiteiten

06/03: Galanight Lingua en Klio

U had ongetwijfeld onze prachtige poster al gezien, dus hoeven we u niet veel meer te vertellen. Doe uw mooiste baljurk aan, of uw beste kostuum, en zak af naar het Noorderterras op vrijdagavond zes maart. Een stijlvoller avond zal u niet snel meemaken.

10/03: Haute Koture

In het kader van het Calamartes Festival en de cultuurweek presenteert Lingua u Haute Koture! Op dit fantastische culturele evenement op dinsdag tien maart stellen bekende dichters en auteurs hun werk voor op koten rond de Ossenmarkt, u kan vrij de keuze uit verschillende auteurs en dichters. Alvast op het menu: **Peter Holvoet-Hansen, Paul Bogaert, Kristien Hemmerechts, Maarten Inghels, Elvis Peeters en Stijn Vranken**. En daar komen er zeker nog bij! Toegang is volledig gratis, dus er niets dat u tegenhoudt! Details wat betreft welke auteur of dichter op welke locatie komt volgen later!

17/03: Spaghetti-avond

Vraagt u zich ook wel eens af of het nu "spagetti", "spaghetti", "spageti", "spaggeti" of "zbageety" is? Wij voldoen aan ieders wensen en curieuziteiten, en dompelen u onder in de mysterieuze wereld van... Italiaanse sliertpasta. Aanschouw het genot dat menig Antwerps student ondergaat bij het verorberen van gekookte slierten graanproduct, overgoten met een smeug sausje. Lach uzelf een tomaat bij de aanblik van de onbeholpen mesgebruiker. Probeer eens de *no-hands* techniek. En kuis achteraf op. Dit allemaal op **17/03**, op **Lingua's Spaghetti-avond**. En ja, het is "spaghetti". Ik heb het opgezocht.

Activiteiten

25 of 26/03: Ontgroeningscantus

U bent reeds gedoopt, dus de eerste stap heeft u al overleefd. Proficiat. U bent er echter nog niet helemaal vanaf. Met uw doop werd u officieel een groentje, een 'schacht' in het jargon. U wilt echter niet uw hele leven schacht blijven, of wel soms? U wilt immers ook in staat zijn om volgend jaar de nieuwe schachten mee te dopen. Om van die status van schacht af te geraken, dient u ontgroend te worden. Lingua zijnde, komen we graag aan uw wensen tegemoet, en dus organiseren we op **25 of 26 maart** (we houden de spanning er nog even in) Lingua's befaamde **Ontgroeningscantus, op een geheime locatie**. U kent ondertussen het concept cantus wel, dus veel uitleg is daar niet bij nodig. Wat de ontgroening juist inhoudt, houden we nog even voor ons. Anders is de pret er af. In elk geval: "Be there, or ...". You know the rest.

Tot 31/03: Bataille Littéraire

Denkt u soms van Tom Lanoye's schrijfsels: "Nou, dat kan ik ook!" Heeft u schrijftalent en wilt u dit tonen aan de wereld? Alors, c'est votre moment! Lingua geeft u de kans om deel te nemen aan onze **Bataille Littéraire!** Stuur u schrijfsels al dan niet anoniem door naar linguacultuur@gmail.com voor **31 maart**. De enige beperkingen zijn dat uw proza maximum **5 bladzijden** bevat, en dat u niet meer dan **drie gedichten** instuurt. Uw geschriften zullen beoordeeld worden door uw eigen Lingua-cultuurpraesessen, een vertegenwoordiger van het literaire tijdschrift *Andere Zinnen*, en een UA Professor Nederlands! Mogelijke prijzen zijn een publicatie in *Troika*, een jaarabonnement op *Andere Zinnen*, een boekenprijs en een boekenbon. Schaf u alvast een nieuwe voorraad inktvullingen aan!

Wilt u wel eens weten wat voor schrijfsels de vorige jaren gewonnen hebben? Kijk dan even op de website van *Troika*, daar vindt u een kleine verzameling van vorige winnaars.

YASMINE HOUDT WOORD

Een recensie in dichtvorm en metra zou wat overdreven zijn, maar we moeten het toch toegeven: *Yasmine Houdt Woord* heeft het poëtische vuur in ons weten aanwakkeren! Voor haar nieuwste theatertournee, die in première ging in de Antwerpse Arenbergschouwburg op 4 februari, toonde Yasmine haar muzikale diversiteit. Ze reeg de rollen van dichteres, presentatrice en dichteres moeiteloos aaneen en openbaarde zo de bedoeling achter Yasmine Houdt Woord, namelijk het brengen van een avond tekstueel en muzikaal festijn.

In een intimistische sfeer werden Nederlandstalige poëzieklassiekers van onder andere Paul Van Ostaijen en Herman de Coninck opgevoerd, begeleid door muziek en beeldprojecties. Dit alles werd vlotjes afgewisseld met een akoestische set Yasmine songs (*Uur Blauw*, *Licht Ontvlambaar* en *Niemandslan*), die, mede dankzij hun behaaglijke en intieme uitvoering meer neigden naar gezongen poëzie. Wat uiteraard de melange tussen de twee kunstvormen van dichten en canto ten goede kwam! Na een wat traag op gangkomende eerste helft, werd het niveau van het optreden in het tweede deel naar ongekende hoogten gestuwd. Een lichtjes schizofrene versie van Van Ostaijens *Nachtelijke Optocht* (gedragen door een drievoudig Yasmine canon, u moet het zien om het te kunnen geloven!) zorgde voor een eerste poëtische climax van formaat. *Een vrouw beminnen* van Hoornik werd vervolgens als een ware spoken word naar voren gebracht en deed ons ei zo na de Muze Polymnia aanbidden! Ook de sterke uitvoering van een cover van Henny Vrientens *Zonder Mij* (als ode aan Hugo Claus) verraste. Interessant hoe dit nummer perfect uitmondde in een poëem van Claus zelf.

De finale met Lucebert tot slot gaf de perfecte balans weer tussen muziek en dichten en sloeg ons met verstomming over de schoonheid van het woord.

Yasmine Houdt Woord overdonderde ons met poëtische klassiekers in een experimenteel muzikaal jasje. De symbiose tussen dichtkunst en zangkunst zorgde voor een aparte maar meer dan deugddoende beleving. Voor de woordfanaten is er nog het boek *Yasmine Houdt Woord* (uit bij het Davidsfonds) en voor de muzikliefhebbers, check de data van de theatertournee op www.yasmine.be.

Evelien Geerts

PODIUM

Maria -Magdalena

Het derde deel van de Wayn Wash-trilogie! Een intense vereniging van muziek, film en theater.

www.toneelhuis.be

FILM

Gran Torino

Clinton Eastwood schittert in deze prent als Walt Kowalski, een knorrige veteraan die langzamerhand zijn vooroordelen over immigrantenjongeren opzij zet.

BOEKEN

De Canon van de Europese Poëzie– Ilja Pfeijffer en Gert Jan de Vries

Een dichtbundel van formaat die een overzicht biedt op de meest luisterrijke Europese poëzie.

Stukken

Toneelspelers zoeken schrijvers. Of was het andersom? Met werk van onder meer Saskia De Coster, Tom Lanoye en Patricia De Martelaere.
www.stan.be

Milk

Gus Van Sant geeft het levensverhaal weer van Harvey Milk (vertolkt door de immer fantastische Sean Penn), een strijder voor homorechten in het San Fransisco van de jaren '70.

Yasmine Houdt Woord

Het begeleidende boek bij de theatertournee. Een bundel van Nederlandstalige gedichten over verlangen, verlies, verwondering en vooruitgang.

Met Vuur Spelen

Theatergezelschap De Roovers brengt een verhaal van Arthur Strindberg over een vuurvolle driehoeksrelatie .
www.monty.be

La Terra Degli Uomini Rossi

Een intieme film over een clash tussen de wereld van de inheemse indianenbevolking in Brazilië en de grootgrondbezitters.

Brieven uit Afrika– Karen Blixen

Dit verhaal bevatte de stof voor de film Out Of Africa. Blixen vertelt haar levensverhaal als een jonge autonome vrouw op een plantage in Kenia.

DE BROMVLIEG PRESENTEERT:

I don't get it (still don't get it)

'Alle mensen waren bolvormig, hadden vier armen en vier benen; ze hadden twee gezichten. (...) Stilaan vonden de goden dat het genoeg was geweest, dus besloten ze de mensen stuk voor stuk in tweeën te splijten. Zo ontstonden er mensen met twee benen, twee armen en slechts één gezicht. Al snel begonnen de halve mensen naar hun wederhelft te verlangen. In een innige omhelzing weigerden ze elkaar ooit los te laten. Terug één worden met hun wederhelft was het enige wat zij verlangden.'

Stel: je bent verloofd, maar van liefde is er geen sprake. (Wat nu?)

Stel: je leven is onvermijdelijk en ondraaglijk saai. (Wat nu?)

Stel: je bent afgestudeerd. (Inderdaad, ja: wat nu?)

Stel: je weet niet wie je bent, waar je bent en hebt geen idee wie die persoon is die naast je staat. (Wat???)

STILL DON'T GET IT?

Spanning!

Dit is theater dat twijfelt tussen ritueel en tragedie.

Eva De Roovere

Te doornig voor kleinkunst zeggen sommigen, maar wel uitgepuurde Vlaamse Rootspop met liedjes die klinken als de smaak van champagne. Eva De Roovere brengt een avondvullend programma van ingetogen en kwetsbare liedjes. Diep ingegraven in haar teksten, biedt ze zachtjes weerstand tegen de vluchtigheid van het leven.

Dinsdag 17 maart 2009, 20.00u
 Ten Prinsenhove (Studentenresto, CST)
 Koningenstraat 8, Antwerpen

Inkom

(vvk/kassa) 10 €/12 €,
 Studenten 6 €/8 €

Kaarten

Agora 11 en 13 maart van 12 tot 14 uur
 of
 Zomaar een dak (Prinsstraat 32),
 gert.vanlangendonck@ua.ac.be of
 03 220 46 18

UniFace

Universiteit Antwerpen
 Pastorale Dienst

GROTE VOETEN *IN GEPAARD RIJM*

Liesje was een tante uit de tijd van toen
Cyriel Buysse ze beschreef met goed fatsoen.
Hoe ze hun knieën met bidden hadden versleten,
als oude vrijsters hun tijd achter de gordijntjes sleten.

Met vriendinnen van dezelfde luim maakte ze een synthese,
met straffe koffie en zoete koekjes, van de dorpsascese.
Mijnheer pastoor werd de hemel in geprezen,
de kaartclub naar de hel verwezen.

Op een middag kwam het dorp niet eens ter sprake,
Eulalie had het over een professor en zijn theorie in make.
Gelezen in een tijdschrift hoog geleerd en glanzend van maak,
hoe de heren van nature en door de hemel zijn gemaakt.

Wat ze had gelezen, neem het aan voor waar,
vrij van leugen en zonder zedelijk bezwaar.
Die professor beweerde voor wie het kon bevroeden:
alles bij een heer is evenredig aan de maat van zijn voeten.

Liesje wou stiekem eens leven zonder de Heer zijn zegen;
voor een man met grote voeten een dagelijkse zonde plegen.
Het moest nog kunnen, van de verboden vrucht te proeven:
ze waren nog niet vergaan, haar vrouwelijke troeven.

Ze hield vanaf die dag secuur, nauwgezet en in stil betoog
de schoenen van bakker, melkboer en al wie belde in het oog.
Ze wikte en ze woog de schoeisels van hiel tot neus,
voorlopig bleef het maar leder van tweede keus.

De tijd vergleed; haar hoop stond op stranden.
Nood leert bidden: ze besloot een kaars te branden.
De tijd verging, de kaars begon te roeten:
geen van al die heren had grote voeten.

Toen belde de postman in zijn uniform aan,
hij droeg schoenen waarmee Goliath kon gaan.
Liesje kreeg een blos; ze had het zwaar te pakken,
ze riep hem binnen en liet hem in de zetel zakken.

Daar hoorde vanzelf een pittig glaasje bij.
Terwijl hij nipte schoof Liesje zachtjes dichterbij.
Ze was bereid er later voor te boeten,
zolang dacht ze aan die grote voeten.

De postman was geen man van steen,
hij streelde met ambtelijke plicht haar been.
Tjonge, tjonge wat kreeg hij het warm
toen hij Liesjes borstjes voelde tegen zijn arm.

Hij frommelde aan zijn hemdsboord: het moest open,
het zweet kwam hem langs de hals gedropen.
Wat nu met dat knoopje hij niet los kon krijgen;
in zijn wanhoop begon hij zwaar te hijgen:

"Verdomme, de post met zijn uniformen van Verdijn:
de hemden zijn te allen tijde veel te klein.
De maten zijn van kop tot teen geloot:
mijn schoenen zijn te pas en te onpas veel te groot."

Werther Charles

Column

Kritiek op melk moet kunnen

door Vic Wagenburg

Naar aanleiding van mijn vorige column is de nodige ophef ontstaan. De afgelopen weken ben ik bestookt met boze brieven en hatemail. Ik wil graag één ding rechtzetten: het is nooit mijn bedoeling geweest melk of welk zuivelproduct dan ook te kwetsen.

Het enige wat ik heb willen aangeven, is dat ik me soms stoor aan het eenzijdige beeld dat door de media geschetst wordt. Alsof melk heilig is en nooit iets fout zou doen. Kennelijk is het in dit land nog altijd politiek incorrect om kritiek te hebben op melk. Ik heb me daarin vergist. Ik had toch gehoopt dat we na 11 september met z'n allen wat kritischer en vooral ruimdenkender waren geworden. (*Op 11 september 2008 steeg de melkprijs met 4,6 %, red.*) Vooralsnog sta ik echter alleen in mijn kritiek.

Dat vind ik jammer, ook voor melk zelf. Zolang we melk (en in mindere mate kaas en boter) blijven behandelen als onschendbare producten, zullen zij nooit de ontwikkeling doormaken die op dit moment zo broodnodig is. Zeker in tijden van crisis is het essentieel om solide voedingsmiddelen te hebben die tegen een stootje kunnen. We zullen melk de 21e eeuw in moeten loodsen, linksom of rechtsom.

Zolang kritiek op melk taboe blijft, ondermijnen we op den duur onze internationale concurrentiepositie. Juist op dit punt mogen we een maatschappelijk debat niet uit de weg gaan.

psst, tekst: Diederik Smit

ondertiteling: Andrea Bocelli

**“We zullen melk de 21^e eeuw
in moeten loodsen,
linksom of rechtsom.”**

Vic Wagenburg (11) is polymaniepatiënt en denkt al vijf jaar dat hij een controversieel columnist is in een studentenblad.

Kalender

5/3	Lezing, David Ruderman: <i>Two American Jewish Responses to Modernity: Mordechai Kaplan and Abraham Heschel</i> @ Hof van Liere
6/3	Galabal Klio en Lingua @ Noorderterras
6/3-1/8	Expo: <i>Paper Fashion</i> @ Modemuseum, A'pen
10/3	Haute Koture Lingua
14/3-14/6	Expo: <i>Goya, Redon, Ensor</i> @ KMSKA
tot 15/3	Zang, dans en acrobatie: <i>Afrika! Afrika!</i> @ Gedempte Zuiderdokken
17/3	Concert: Eva De Roovere @ Resto
17/3	Spaghetti-avond Lingua
20/3	Lezing, Ruusbroecgenootschap: <i>Doodsbeleving in Middelnederlandse preken uit de kring van de Moderne Devotie</i> , Bas Diemel
24/3	Soirée Animal, Klio
27/3-4/4	Toneel, Wayn Traub: <i>Maria Magdalena</i> @ Bourla
tot 26/3	Expo: <i>Dit is onze aarde!</i> @ Tour & Taxis, Brussel
tot 27/3	Expo: <i>Jacques Lizene</i> @ Muhka, A'pen
tot 29/3	Expo: <i>Vlaamse wandtapijten</i> @ Sint-Pietersabdij, Gent
Tot 31/3	Lingua: Bataille Littéraire

www.ua.ac.be/troika

troika@ua.ac.be